

"Het is de kunst alles zo los te laten, dat het de ruimte krijgt om te bewegen"

Ineke Strijp is sinds 1 augustus 2016 bestuurder van GGZ Westelijk Noord-Brabant (GGZ WNB). Mede door een zware bezuinigingsoperatie was het meteen 'all hands on deck'. "Het voelt alsof ik eerst dertig jaar stage heb gelopen, om uiteindelijk op deze plek te mogen werken."

Wat is uw huidige gemoedstoestand?

"Ik ben in balans. Evenwicht is voor mij het meest cruciale. Het betekent relativeren. 'Oké, dit is een groot probleem, maar accepteer dan ook dat je het niet voor honderd procent kan oplossen. Doe wat maximaal haalbaar is. Ik weet, dat is moeilijk. Telkens komt er weer iets nieuws op je pad, waardoor je uit balans dreigt te raken. Maar je lost een probleem niet op door te zeggen dat het een groot probleem is. Het is veel zinvoller om mee te bewegen. Heb vertrouwen in jezelf en in anderen. Met evenwicht bedoel ik ook: een organisatie zonder bureaucraties. Vergeet projecten met complexe stuur- en werkgroepen. Ik heb bij ons scrum geïntroduceerd, met een zelfsturend en multidisciplinair doelteam dat elke week razendsnel de hele agenda doorneemt, afspraken maakt en met briljante oplossingen komt. De rol van de bestuurder is barrières weghalen. Als je de boel vastzet, barricadeer je vernieuwing en transformatie. Het is de kunst om alles zo los te laten, dat het de ruimte krijgt om te bewegen."

Hebt u bewust gekozen voor een baan in de zorg- en welzijnssector?

"In 1995 werd onze zoon Bas geboren. Bas heeft zwaar autisme, ADHD, epilepsie en is zwakzinnig. Mijn man stopte met werken, zodat we thuis voor hem konden blijven zorgen. We kregen daardoor automatisch met zorg te maken, mét alle bijbehorende frustraties over wet- en regelgeving. Intussen werkte ik als interim zelfstandig ondernemer bij tal van organisaties, waaronder ziekenhuizen. De zorg, het redeneren vanuit de cliënt en patiënt, sprak me aan. Steeds vaker hoorde ik: 'Jij zou een goede bestuurder voor de GGZ zijn.' Hoewel het me triggerde, deed ik het niet. De frustra-

ties die ik voelde, als moeder van een kind met een meevoudige verstandelijke beperking, wilde ik niet in de bestuurskamer brengen. Toen Bas achttien jaar was, kwam er een plek voor hem vrij in een woongroep. Ik kreeg meer rust om na te denken over de toekomst. Het vluchtige werk als interim begon me tegen te staan. Ik maak graag verbinding en verlangde naar een duurzame werkrelatie. Bij GGZ WNB voelde het als thuiskomen."

Wat vindt u de aantrekkelijkste aspecten in uw huidige baan? En waaraan heeft u een hekel?

"Ik voel me hier als een vis in het water. Ik begrijp de inhoud van de cliënt heel goed, waardoor ik andersom kan redeneren. Daarnaast vind ik de complexiteit en diversiteit, echte 'wicked problems', interessant. Doordat ik in uiteenlopende organisaties heb gewerkt, heb ik ruime kennis over allerlei dossiers en een groot netwerk buiten de GGZ. Dat helpt me om de samenwerking in de keten op te zoeken en verbindingen te leggen. Alles komt hier samen. Het voelt alsof ik eerst dertig jaar stage heb gelopen, om uiteindelijk op deze plek te mogen werken. Waar ik een hekel aan heb? Aan mensen die afspraken niet nakomen en de schuld bij een ander leggen. Ik kan ook niet tegen mensen die klagen, maar er niets aan doen. Accepteer het óf doe er iets aan."

Welke eigenschappen waardeert u het meest bij uw medewerkers, aan welke eigenschappen ergert u zich?

"Ik waardeer het als mensen iets eigenlijk niet durven, maar het tóch proberen. En personen die zeggen: 'Je hebt een probleem, en ik help je.' Ik stoor me aan types die zichzelf enorm belangrijk vinden. We

zijn allemaal gelijk, denk ik dan. Waarom zou een medewerker uit het restaurant geen bijdrage kunnen leveren aan de koers van de organisatie? Ik maak contact met alle medewerkers. Als ik iets verkeerd denk, zie of hoor, zeg het me dan. Door samen de beweging te zoeken, lukken dingen. Iedereen wil deelnemen aan succes. Dat zie ik ook bij ons."

Als u de vrije hand zou hebben, wat zou u veranderen in de zorg- en welzijnssector?

"Ik zou de bureaucratie eruit halen. Alle GGZ-instellingen zijn vastgelopen in georganiseerd wantrouwen, met een opeenhoping van geld- en verantwoordingsstromen. Terwijl de politiek juist streeft naar minder administratieve lasten en goedkopere zorg, werken wij met negen gemeenten samen die allemaal hun eigen werkwijze en regels hebben. In een wereld waarin complexiteit toeneemt en strategische opgaven veranderen, werken oude mechanismen niet meer. Bestuurders moeten daarop inspelen. Bepaal een duidelijke strategie en geef vervolgens richting met een aantal spelregels. Daarbinnen laat je het proces los en geef je ruimte aan eigen inbreng en creativiteit."